

Пейо Яворов

Евреи

Време – тъмнини, и в тъмнините
спомен заблуден. Безкраен път
на бездомна върволица. Плът
на света да възплъти бедите...

Време – тъмнини, и в тъмнините
стон молитвен, стон пресипнал, сух.
Но в ръжда е ключа на вратите
божии – че бог е старец глух.

Стон молитвен, стон и шепот глух
въз наклона песъчлив световен.
„Бог ще чуи от върха!“ В път вековен
не повехна в спомена си дух.

„Бог ще чуи от върха!“ Пет вековен,
мрак, пустиня, бухал и шакал.
Ада се разтваря; дим отровен,
пламъци зловещи, лава, кал.

Пламъци зловещи, лава, кал,
писъци минутни – и отново
шепот и молитва, стон и слово:
словото на бога оглушал...

Пламъци зловещи и тъмнините,
писъци минават в дълъг път,
шепота на ехо в жива плът –
на света да възплъти бедите!

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7093>]